

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorvm Vita, Moribvs, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Cap. LXVI. Morvm Corporisqve motuum rectrix modestia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

consitus, aut caelū fulgentibus astris ornatum, sed non perinde atq; homo castis sanctisque moribus ornatus. Ex moribus enim, vt ait S. August. epist. 78. ad Helichium apparet animus, animus, inquam, virtute quod nihil amabilius, nihil formosius aut jucundius est præditus. Neque solum hominum, sed & ipsius Dei gratiam parit & fauorem, castitatis donum conferunt, & augetur modestia, proximus mitè edificatur. pax interna & externa alitur & fouetur.

C A P. LXVI.

*MORVM CORPORAISQUE
motuum rectrix modestia.*

Modestia in §: Adem modestia gubernatrix ac moderatrix moribus. **E**gestus omnis ac motus corporis, vt status, cessus, sessio, accubatio, vultus, oculi, manus caput neant decorum. Quibus in rebus ait Tull. libr. i. c. duo sunt maximè fugienda, ne quid effeminatum aut malum aut ne quid durum & rusticum sit. Cauendum etiam in gemitu aut tarditatibus ut amur molioribus, aut infestinationibus suscipiamus celeritates. Innumerabiles autem sunt militudines naturæ morumque, minimè tamen vituperandis. Nihil repursum. Admodum autem tuenda sunt cuiq; non virtuosa, sed vngnante nam propria, quo facilius decorum retineatur. Sic enim vestimenta facientur faciendum, vt contra naturam vniuersam nihil contendamus. tamen conservata, propriam naturam sequamur. Vt si Suus cuiq; ambi sint alia grauiora, atq; meliora, tamen nos studia naturæ regula metiamur. Negat enim natura attineri posse, nec quicquam sequi quod asequi nequeas. Nihil destruita (vt aiunt) Minerua, id est, aduersante & repugnantem naturam. Quæ contemplantes expendere oportebit, quid quisq; habeat suum, eaq; moderari, nec velle experiri, quam se aliena deceat.

enim quemq; decet, quod est cuiusq; suum maxime, suum igitur quisq; noscat ingenium acremq; se & vitiorum & bonorum suorum iudicem praebeat. Hæc Tull.

§. Quæ ex Cicerone non dubitauit mutuari S. Ambros. lib. 1. off. c. 18. monet ne sensim ambulando imitemur histrionicos gestus, aut statuarum motus nutantium, aut gradum transferendo quasi modulos quosdam seruemus. Nec cursum ambulemus, nisi cum ea causa exigit alicuius periculi, vel iusta necessitas. Est gressus probabilis, in quo sit species auctoritatis, gravitasq; pondus, tranquillitasq; vestigium, ita tamen si studium desit atq; affectatio, sed motus sit purus ac simplex. Nihil enim fecutum placet. Motum natura informet. Si quid sane in natura vitii est industria emendet, ut ars desit non desit correctio. Et cap. 19. Ut molliculum & infractum, aut vocis sonum, aut gestum corporis non probbo, ita neq; agrestem, ac rusticum. Naturam imitemur. Eius effigies formula discipline, forma honestatis est. S. Basilius epistol. 1. Incessus esto nec segnis, ne animum dissolutum declarer, nec rursus vehemens insolenterq; incitatus, ne confaternatos impetus animi significet. Sanctus Aug. regula 3. In omnibus motibus vestris nihil fiat, quod cuiusquam offendat aspectum, sed quod vestram deceat sanctitatem.

§. In moribus & actionibus hæc leges præscribi posse Regulae mon sunt, vt caput rectum, oculi demissi, manus quietæ destitue. teneantur. Vitetur corrugatio frontis, labiorum compressio vel diductio, incessus festinatio. Si: serenitas & hilaritas in vultu, munditia & decens compositio in vestibus, in sermone pauciloquium, sales si ne dente, ioci sine vilitate, vox sine clamore, verborum suauitas, ac in gestu & motu exemplar virtutis.

§. Strictim attingit breuiterq; Modestia leges percurrit Sanctus Bernardus epist. 113. O quam compositum, inquit, omnem corporis statum reddit, ne dum & mentis habitum disciplina? Ceruicem submittit, ponit supercilia,

componit vultum, ligat oculos, cachinnos cohabet, moderat linguam, gulam frenat, iram sedat, format incessum. Brevis adhuc B. Hier. epist. 4. ad Rust. De ludo monachorum huiuscemodi volumus egredi milites, quorum habitus, servus, cultus, incessus, doctrina virtutum est.

Saluatoris modestia.

§. Eximia planè ac diuina fuit Seruatoris nostri modestia, ut merito illam Apostolus ut excellentissimam ejus virtutem prædicet 2. Cor. 10. v. i. *Obsecro, inquit, vos per mansuetudinem & modestiam Christi.* Qui propter eā & agnus, quo nihil sedatus, appellatur. Puer dudennis tanquam inscius audiebat & interrogabat ipsa Dei veritas & sapientia Luc. 2. versic. 46. Eademque Christo modestiam & valde amat & laudat Deus Petrus Isa. 42. v. 1. 2. 3. vt eum locum S. Matth. c. 12. v. 18. interpretatur. Quid illo in sacratissima passione modestius. *Cum malediceretur, non maledicebat, cum pateretur non comminabatur.* 1. Petri. 2. ad contumelias, ad falsa testimonia ad injurias ad verbera obticuit ita, ut ejus modestiam hostes obstupescerent.

§. Similiter modestissimos, suauissimos ac sanctissimos mores Deiparae Virginis describit I. 2. de Virga. S. Ambr. citatus à nobis I. 1. c. 21. Quam modestiam revercundiamque in eadem sanctissima Virgine Domini nostra laudar idem B. Ambr. I. 1. off. c. 18. *Bonus regula castitatis, ait, pudor est comes, qui si se prætempat ad ea que prima pericula sunt, pudicitiam temerari non sinat.* Hic primus in*ipsi cognitionis ingressu Domini matrem commendat legentibus, & tanquam testis locuples, dignam, que ad tale munus elegit, astruit.* Luc. 1. v. 28. 29. *quod in cubiculo, quod sola, quod solata ab Angelo taceat, & mota est in introitu eius, quod ad virilis sexus speciem peregrinam turbatur Virginis affectus.* Itaque quamvis esset humilis, præ verecundia ramen non refutauit, nec ullum responsum retulit, nisi ubi de suscipienda Domini generatione cognovit, ut qualitatem effectus discernit, non ut sermonem refelleret.

C A P.